BAYRAM VAAZI

- وَاعْبُدُوا اللّهَ وَلاَ تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَاناً وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللّهَ لاَ يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالاً فَخُوراً:

- ***"Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlar (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın; Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez."[1]***

[1] Nisa, 4/36.

- Hz. Peygamber Medine'ye geldiğinde şehir halkının yılın iki gününü tören ve eğlence ile kutladıklarını görmüştü. Bunlar Nevruz ve Mihrican günleriydi. Hz. Peygamber,

- مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ

- *'Bu iki gün(ün özelliği) nedir?'* diye sordu.

- كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِى الْجَاهِلِيَّةِ

- 'Câhiliye döneminde o günlerde eğlenirdik.' dediler.

- Bunun üzerine Resûlullah (sav) şöyle buyurdu:

- إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا يَوْمَ الأَضْحَى وَيَوْمَ الْفِطْرِ

- *'Şüphesiz Allah sizin için o günleri onlardan daha hayırlı olan Kurban ve Fıtır (Ramazan) bayramlarıyla değiştirdi.'* "[2]

---

[2] Ebû Dâvûd, Salât, 239;

- Bu iki bayram, İslam dini açısından iki özel zaman dilimi olan Ramazan ayına ve Hac günlerine bitişiktir.
- Ramazan ayında tutup, namaz kılan, zenginse zekât ve fıtır sadakası verip fakirlerin sıkıntılarına çare olan, kısacası bir ayı ibadetle geçiren ve yaptığı güzel işlerle Allah'ın rahmetini ümit eden Müslümanlar, ay sonunda sevinmeyi hak etmişlerdir.
- Hz. İbrâhim'in gördüğü bir rüya üzerine oğlunu kurban etmek istemesi, oğlunun babasına itaati ve onların bu sadakatine karşılık verilen kurbanın hatırası Müslümanlar tarafından her yıl Kurban Bayramı olarak yâd edilmektedir.

- Bayram Günleri Hicretin birinci yılında belirlenmelerine rağmen her iki bayram da ilk defa hicretin ikinci yılında kutlanmıştı. Zira Sevgili Efendimiz Medine'ye 8 Rebîülevvel (20 Eylül 622) tarihinde varmışlardı. Bayramların belirlenmesinden sonra, o senenin Ramazan ve Zilhicce ayları geçmiş olduğundan Müslümanların kutlayacağı ilk bayram ikinci senenin Ramazan Bayramı olmuştu.

- Hicretin ikinci yılı Şâban ayında orucun da farz kılınması üzerine Şevval ayının ilk günü (27 Mart 624) Ramazan Bayramı olarak kutlanmıştı. Hac ibadeti hicrî dokuzuncu yılda farz kılınmakla birlikte Kurban Bayramı da yine ikinci yılda Zilhicce ayının onunda (3 Haziran 624) kutlanmaya başlanmıştı.

Bayram Günleri Eğlence:

- Hz. Âişe anlatıyor: "Bir bayram günü evde ensardan iki kız vardı ve bunlar kendi aralarında adet olduğu üzere şarkı söylüyorlardı. Ama bunlar mesleği şarkıcı olan kızlar değildi. Bu esnada babam Ebû Bekr içeri girdi. Def çalan kızları görünce şöyle dedi:
- **أَبِمَزْمُورِ الشَّيْطَانِ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟**
- "Bu ne! Rasulullah'ın evinde şeytan çalgıları mı?"
- Bunun üzerine Hz. Peygamber ona dönerek şöyle dedi:
- **«يَا أَبَا بَكْرٍ إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا، وَهَذَا عِيدُنَا».**
- *"Ey Ebu Bekir! Her kavmin bir bayramı vardır. Bu da bizim bayramımızdır."*[3]

[3] Müslim.

- Yine bir bayram günü Habeşîler kalkan ve mızrak oyunu oynuyorlardı. Bunlara bakmak için ya ben Hz. Peygamber'den izin istedim veya O *"Bakmak istiyor musun?"* diye bana sordu (iyice hatırlamıyorum).
- Ben "Evet" dedim. Bunun üzerine beni arkasında yanağım yanağına değecek şekilde ayaküstü durdurup, oyun oynayanlara *"Haydi devam edin Erfideoğulları!"* buyurdu.
- Nihayet ben usanınca Artık yeter mi?" diye sordu.
- "Evet" dedim. "Öyleyse git!" buyurdular.[4]

---

[4] Buhari.

- Sahâbeden İyâz b. Amr el-Eş'arî, Fırat'ın sol kıyısında sıralı şehirlerden biri olan Enbâr'da neşesiz geçen bir bayram gününe şahit olunca, alışık olmadığı bu durum karşısında,

مَالِى لاَ أَرَاكُمْ تُقَلِّسُونَ كَمَا كَانَ يُقَلَّسُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم.

- “Neden Resûlullah'ın huzurunda çocukların çalgılar eşliğinde oynadığı gibi sizin de oyunlar oynadığınızı göremiyorum?” diye uyarmıştır.[5]

---

[5] İbn Mâce, İkâmet, 163.

- Ebu Said anlatıyor:
- «نَهَى عَنْ صَوْمِ يَوْمِ الْفِطْرِ، وَيَوْمِ الْأَضْحَى»
- Rasulullah Ramazan ve kurban bayramı günleri oruç tutmayı yasaklanmıştır.[6]

[6] İbn Mace.

- Medineli âlimlerden Ebû Ubeyd bir hatırasını şöyle anlatır: “Ömer b. Hattâb (ra) ile birlikte bir bayram geçirdim. Ömer geldi, namazı kıldırdı. Sonra cemaate dönerek bir konuşma yaptı ve şöyle dedi:

- إِنَّ هَذَيْنِ يَوْمَانِ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنْ صِيَامِهِمَا يَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ وَالآخَرُ يَوْمٌ تَأْكُلُونَ فِيهِ مِنْ نُسُكِكُمْ

- 'Resûlullah (sav) şu iki günde oruç tutmanızı yasakladı: Biri, Ramazan orucunuzu bitirip de bayram ettiğiniz gün, diğeri de kurbanlarınızı kesip etini yediğiniz gündür.'”[7]

[7] Müslim, Sıyâm, 138;

- Peygamberimiz, bayram namazına katılma konusunda son derece titiz davranır, hatta bayramlık elbisesi olmayan hanımların bile bir arkadaşından ödünç elbise alarak bayram namazının kılınacağı musallâya gelmelerini isterdi.
- Ensar hanımlarından Ümmü Atıyye'nin anlattığına göre Resûlullah, genç yaşlı, evli bekâr bütün hanımların bayram günü musallâya çıkmasını, hatta âdetli olanların da gelerek namaz kılmaksızın bir kenarda durmalarını ve duaya iştirak etmelerini istemiştir.

Bayramı Birlikte Kutlamak

- Rasulullah buyurdular ki:

- الصَّوْمُ يَوْمَ تَصُومُونَ وَالْفِطْرُ يَوْمَ تُفْطِرُونَ وَالأَضْحَى يَوْمَ تُضَحُّونَ

- *“Ramazan, oruca başladığınız gün; Ramazan Bayramı, orucu bitirdiğiniz gün; Kurban Bayramı da kurban kestiğiniz gündür.”*[8]

- Bu bakımdan tüm Müslümanların Ramazan'a aynı gün başlayıp onu aynı gün bitirmeleri, bayramları aynı vakitte kutlamaları, bu özel günlerin taşıdığı anlamın bir gereğidir.

---

[8] Tirmizî, Savm, 11.

Bayram Günü Yapılacaklar:

- Erken kalkmak, Gusül abdesti almak ve Güzel koku sürünmek.
- Yeni ve temiz elbise giyinmek.
- Namazdan önce tatlı yemek. (Tek sayıda hurma yemek sünnettir)
- Câmiye erken gitmek. Giderken tekbir söylemek.
- Camiye gidip gelirken farklı yol kullanmak.
- Müminlere selâm vermek ve onlarla bayramlaşmak
- Güler yüzlü olmak. Fakirlere sadaka vermek.
- Dargınları barıştırmak.
- Akrabalar ve Din kardeşlerimizi ziyâret ederek onlarla hediyeleşmek.
- Kabirleri ziyâret etmek.
- Misâfirlere ikram etmek.
- Çok duâ ve tevbe etmek.

Bayram Namazı:

- Bayram namazı, biri Ramazan Bayramında, diğeri Kurban Bayramında olmak üzere yılda iki defa kılınan iki rekâtlık bir namazdır. Bayram namazı Hanefî mezhebinde, Cuma namazının vücûb şartlarını taşıyan kimselere vaciptir. Şafii ve Mâlikiler'e müekked sünnet, Hanbeliler'e göre ise farz-ı kifayedir.
- Bayram namazına, mükellef olmayan küçük çocuklarımızı da getirmeli ve onlara da bu manevî havayı teneffüs ettirmeliyiz.

Gerçek Bayram

- Behlül Dânâ bir bayram günü Harun Reşid'i atının üzerinden gösterişli bir elbiseyle görünce şu beyitleri okumuştur:

- لَيْسَ الْعِيدُ لِمَنْ لَبِسَ الْجَدِيدِ إِنَّمَا الْعِيدُ لِمَنْ أَمِنَ الْوَعِيدَ

- **Gerçek bayram, yeni elbise giyen kişiye değil, ahiret azabından emin olan kişi içindir,**

- لَيْسَ الْعِيدُ لِمَنْ يَتَبَخَّرُ بِالْعُودِ إِنَّمَا الْعِيدُ لِمَنْ تَابَ وَلَا يَعُودُ

- **Gerçek bayram, güzel kokular sürünen kişiye değil, günahlarından tevbe edip tekrar o günahlara dönmeyen kişi içindir.**

- **لَيْسَ الْعِيدُ لِمَنْ زَيَّنَ الْقُصُورَ إِنَّمَا الْعِيدُ لِمَنْ زَيَّنَ الْقُبُورَ**

- **Gerçek bayram, sarayları süsleyen kişiye değil, (ölümden sonrası için) kabirleri süsleyen kişi içindir.**

- **لَيْسَ الْعِيدُ لِمَنْ رَكِبَ الْمَطَايَا إِنَّمَا الْعِيدُ لِمَنْ تَرَكَ الْخَطَايَا**

- **Gerçek bayram, güzel atlara binen kişiye değil, hatalarını terk eden kişi içindir.**

- **لَيْسَ الْعِيدُ لِمَنْ أَنِسَ بِالْغِلْمَانِ إِنَّمَا الْعِيدُ لِمَنْ أَنِسَ بِالْقُرْآنِ**

- **Gerçek bayram, hizmetçiler edinen kişiye değil, Kur’an’ı dost edinen kişi içindir.**

- لَيْسَ الْعِيدُ لِمَنْ جَلَسَ عَلَى الْبِسَاطِ إِنَّمَا الْعِيدُ لِمَنْ جَاوَزَ الصِّرَاطَ

- **Gerçek bayram, süslü döşekler üzerinde oturan kişiye değil, sırat köprüsünü geçen kişi içindir.**

- Alvarlı Efe hazretleri bayramın nasıl bir bayram olması gerektiğini mısralarında şöyle ifede eder;

Can bula cananını
Bayram O Bayram Ola
Kul bula sultanını
Bayram O Bayram Ola

Hüznü keder def ola
Dilde hicap ref ola
Cümle günah af ola
Bayram O Bayram Ola

Lutfi Ya Lutfi Kerim
Erişe Rahmu Rahim
Ber murad ede fehim
Bayram O Bayram Ola

Akrabaları Ziyaret Etmek

- Rasulullah buyurdular ki:

- «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ»

- *Kim, rızkının Allah tarafından genişletilmesini, ecelinin uzatılmasını isterse sıla-i rahim yapsın.*[9]

---

[9] Buhari.

- Rasulullah buyurdular ki:

- إِنَّ أَعْمَالَ بَنِي آدَمَ تُعْرَضُ كُلَّ خَمِيسٍ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، فَلَا يُقْبَلُ عَمَلُ قَاطِعِ رَحِمٍ

- *"Her Cuma gecesi insanoğlunun amelleri Allah'a arz olunur. Ancak akrabasıyla alâkasını kesen kimsenin amelleri kabul edilmez."*[10]

[10] İbn Hanbel.

- Rasulullah buyurdu ki:
- اَلصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ وَهِيَ عَلَى ذِي الرَّحِمِ ثِنْتَانِ صَدَقَةٌ وَصِلَةٌ
- "*Yoksula bir şey vermek sadakadır. Akrabaya bir şey vermenin ise iki sevabı vardır. Birisi sadaka sevabı, diğeri de akrabayı görüp gözetme sevabıdır"*[11]

[11] Tirmizi.

Birlik ve Beraberlik

- وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّهِ جَمِيعاً وَلاَ تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاء فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَاناً وَكُنتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

- ***"Hep birlikte Allah'ın ipine (İslâm'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kişilerdiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size ayetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız."***[12]

---

[12] Al-i İmran, 103.

- وَأَطِيعُوا اللّهَ وَرَسُولَهُ وَلاَ تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

- ***“Allah ve Rasûlüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.”***[13]

[13] Enfal, 46.

- Rasulullah buyurdular ki:

- لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ

- *"Allah'a yemin ederim ki; sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de gerçek iman etmiş olamazsınız. Yaptığınızda birbirinizi seveceğiniz bir şey öğreteyim mi? Aranızda selamı yayınız."*[14]

[14] Müslim.

Mehmet Akif Ersoy’un Bir Hatırası:

- İstiklâl şairimiz Mehmet Akif Ersoy (1873/1936), Kastamonu Nasrullah Camii kürsüsünde milli birlik ve bütünlüğümüzün ehemmiyetine dair nasihatlarda bulunduğu bir cuma vaazında (19. teşrîn-i sânî, 1336/1920), Mısır'da ikâmet ettiği yıllardaki bir hâtırasını anlatır:
- Mısır-ı Ulyada (yukarı Mısır) dolaşıyordum. Orada aklı başında bir Müslümanla görüştüm. Konu siyasete intikal etti, dedim ki:
- Hayret doğrusu, 15 milyonluk Mısır'da çok az bir kuvvet var (Mısır, 1882 yılında İngilizler tarafından işgal edildi ve bu işgal 32 yıl boyunca hiçbir hukukî statüye dayanmaksızın devam etti). Bu kadar az kuvvetle, koca ülke nasıl korunabiliyor.
- Cevaben o zât dedi ki:

- O yabancı devlet adamlarından biriyle samimi görüşürüz. Söylediklerinizi ben de düşünmüş ve demiştim ki;
- - Günün birinde, mesela Osmanlı Devleti 40 - 50 bin kişilik bir ordu hazırlayarak Mısıra gönderseler ne yaparsınız?
- Hiçbir şey yapamayız. Savunma imkanımız olmadığı için Mısır'larını kendilerine teslim eder çıkarız.
- **Fakat şunu iyi biliniz ki, biz Osmanlılara değil 40 bin kişi, 40 kişi gönderecek kadar fırsat vermeyiz. Ülkelerinde bitmez tükenmez meseleler çıkartırız. Onlar birbirleriyle uğraşmaktan vakit bulup da bir kere olsun Mısır'a bakamazlar.**
- (İbrahim Refik “Geçmişten Geleceğe Işıklar” s:11)

Küskünlükleri Bitirmek:

- **وَجَزَاء سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَاوَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ**

- ***"Bir kötülüğün karşılığı, onun gibi bir kötülüktür (ona denk bir cezadır). Ama kim affeder ve arayı düzeltirse, onun mükâfatı Allah'a aittir. Şüphesiz O, zalimleri sevmez."[15]***

[15] Şura, 40.

- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

- ***“Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah’tan korkun ki esirgenesiniz.”[16]***

[16] Hucurat, 10.

- وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

- ***İyilikle kötülük bir olmaz, Sen (kötülüğü) en güzel bir şekilde önle. O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dost olur.***[17]

---

[17] Fussilet, 34.

- Rasulullah buyurdular ki:
- صِلْ مَنْ قَطَعَكَ وَأَحْسِنْ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْكَ وَقُلِ الحَقَّ وَلَوْ عَلَى نَفْسِكَ
- *"Sana gelmeyene git, sana kötülük yapana iyilik yap, aleyhine de olsa doğruyu söyle.”*[18]

[18] Suyuti, C. Sağir.

- Rasulullah buyurdular ki:
- لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ، فَإِنَّهُمَا نَاكِبَانِ عَنِ الْحَقِّ مَا دَامَا عَلَى صُرَامِهِمَا،
- *“Bir müslümanın üç günden fazla küs durmak helal olmaz. Çünkü onlar küslüklerine devam ettikleri sürece haktan yüz çevirmişlerdir.*
- وَإِنَّ أَوَّلَهُمَا فَيْئًا يَكُونُ سَبْقُهُ إِلَى الْفَيْءِ كَفَّارَةً لَهُ،
- *Hangisi barışmak için ilk girişimde bulunursa onun günahları affolunur.*
- وَإِنْ سَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ، وَلَمْ يَقْبَلْ سَلَامَهُ رَدَّتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ،

- *Eğer o selam verir de arkadaşı ona cevap vermezse selamını kabul etmezse onun selamını melekler alır.*

- فَإِنْ مَاتَا عَلَى صُرَامِهِمَا لَمْ يَدْخُلَا الْجَنَّةَ جَمِيعًا أَبَدًا

- *Eğer küs olarak ölürlerse asla birlikte cennete giremezler.”*[19]

[19] Şuabu'l-İman.

- Rasulullah buyurdular ki:

- أَفْضَلَ الصَّدَقَةِ إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ

“Sadakanın en fazîletlisi, dargınların arasını bulup düzeltmektir .”[20]

---

[20] Taberani, M. Kebir.

Îsâr - Başkasını Kendisine Tercih Etmek:

- وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ:

- ***"Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir."*** [21]

---

[21] Haşr, 9.

- Hz. Ebû Bekir zamanında Bizans’la yapılan ve Suriye'nin fethi ile sonuçlanan Yermûk Savaşında Huzeyfetü'l-Adevî şöyle diyor:
- “Savaşın yapıldığı gün çok sıcak bir gündü. İkindiüstü savaş biraz gevşeyince silahımı attım, bir su kabı alarak savaş alanında yaralanan mücahitler arasına daldım. Yaralanıp yatanlarda derin bir sessizlik vardı. Derken bir inleme duydum, fakat bu sesin nereden geldiğini anlayamadım. Sırayla okşadıklarımın hepsi ruhsuzdu ve şehit olmuştu. Meğer inleyen yaralı amcamın oğluymuş.
- Hemen yanına geldim, birazı su getirdim içer misin? Dedim. Gözü ile ver demek isterken, arkadan bir inleme sesi geldi. Amcamın oğlu, ona götür diye bana işaret etti.
- O yükselen sese koştum ki, ne göreyim As’ın oğlu Hişam. Tam ona suyu vermek üzere iken, bir başka hırıltı duydum. O durumda Hişam, ona ver, ben istemem dedi.

- O inleyeni epey aradım, nihayet buldum ama şehit olmuştu. Bari Hişam'ı bulayım, dedim fakat o da Allah'ın rahmetine kavuşmuştu. O halde amcamın oğluna yetişeyim bari dedim ve koştum, ama o da şehâdet şerbetini içmişti. Gösterdikleri bu örnek davranışları yüzünden hiç birisine suyum nasip olmadı."